

[Justitsministeren]

i indenrigsministeriet. Men jeg har forstået, at det efter dette skulle være regeringen som sådan, der skulle udarbejde nogle regler, og det har jeg læst som, at det var noget, der skulle stå i en lov til sin tid. Men nu kommer der et udvalgsarbejde, og så kan vi få præciseret lidt mere, hvad det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Det bliver vist nødvendigt at få det præciseret under udvalgsarbejdet, men lad mig nu en sidste gang gentage det, jeg har sagt nogle gange før: det er helt korrekt, som ministeren opfatter det, at vi skal have vedtaget dette forslag til folketingsbeslutning, der tilsiger regeringen at udarbejde sådanne regler, men det er ikke sådan, at regeringen i et lovforslag eller på anden vis skal afgøre, om X kommune skal have otte dage eller fjorten dage til at behandle en byggesag; det er klart en helt lokal afgørelse, som vi ikke skal blande os i. Det, vi ønsker, er bare, at borgeren har mulighed for, når han henvender sig til en offentlig myndighed, allerede før han sender sin ansøgning af sted, at få at vide, hvad han kan disponere efter; det er bare den enkle ting, vi ønsker os. I og for sig er der ikke noget revolutionerende i det, og jeg tror også, at ministeren gerne så ordningen gennemført. Jeg håber også, at udvalgsarbejdet vil bringe forståelsen ind i socialdemokratiets rækker.

Jeg slutter her med at takke endnu en gang for den store tilslutning, forslaget har fået. Jeg har ikke kunnet konstatere et flertal imod forslaget og håber derfor, at vi får en hurtig afslutning på denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunalvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af rigsadvokatens cirkulære nr. 144 af 15 juli 1969.

[Af Inge Krogh (KrF) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 89. Fremsat 10/3 81).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ole Espersen):

Kristeligt folkeparti genfremsætter i dag et forslag til skærpelse af rigsadvokatens cirkulære om forfølgning af sager vedrørende overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer. Som nævnt i bemærkningerne har forslaget senest været fremsat i 1975, men forslagens tanker har jo været fremme i mange andre sammenhænge, også i den seneste tids debat om bekæmpelse af narkotikakriminaliteten.

Regeringens og min egen holdning til det foreliggende forslag er kendt, hvorfor jeg gerne vil begrænse mig til nogle mere principielle bemærkninger.

Cirkulæret indeholder som bekendt en detaljeret redegørelse for, hvorledes politiet og anklagemyndigheden skal behandle sager om forbrug og udbredelse af euforiserende stoffer, og det anviser forskellige former for strafferetlig reaktion i anledning af forskellige lovovertrædelser.

Jeg kan fra cirkulæret nævne, at politiet i mindre grove tilfælde af besiddelse af stoffer til eget brug kan afgøre sagen med en advarsel, men jeg understreger samtidig, at en advarsel også er en strafferetlig reaktion. Cirkulæret er altså ikke udtryk for, at man skulle have bagatelliseret, endsige legaliseret besiddelse af stoffer, men derimod, at efterforskningen og retsforfølgningen skal koncentrere sig om overtrædelser, som består i indførsel, fremstilling, forarbejdning og salg af euforiserende stoffer.

Alle overtrædelser af lovgivningen er strafbare efter cirkulæret, og jeg håber nu én gang for alle at have manet den forestilling i jorden, at cirkulæret skulle være i strid med loven eller den bekendtgørelse, der er udstedt i medfør af loven.